

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO DEL SANTO PADRE FRANCESCO

IN TURCHIA

(28-30 NOVEMBRE 2014)

DIVINA LITURGIA

PAROLE DEL SANTO PADRE

Chiesa Patriarcale di San Giorgio, Istanbul

Domenica, 30 novembre 2014

[Multimedia]

Birçok defa Buenos Aires Başepiskoposu olarak, şehrimizdeki Ortodoks cemaatlerinin Kutsal Liturjilerine katıldım. Ama bugün, Rab tarafından çağrılanların ilki ve Aziz Petrus'un kardeşi olan Aziz Havari Andreas'ın bayramı için bu Aziz Yorgos Patrikhane Kilisesi'nde olduğum için çok memnunum. Bu, Rab'bin bana bahsettiği gerçek bir lütuftur.

Bir araya gelmemiz, birbirimizin yüzüne bakmamız, esenlik içinde kucaklaşmamız ve birbirimiz için dua etmemiz, niyetlendiğimiz tam birliğin kurulmasına yönelik bu yoldaki en temel boyutlardır. Bütün bunlar, diğer temel boyut olan teolojik diyalogu önceller ve sürekli ona eşlik eder. Gerçek bir diyalog, her zaman bir isim, bir yüz ve bir tarihe sahip insanların bir araya gelmesiyle mümkündür; sadece fikir alışverişi ile olmaz.

Bu özellikle biz Hristiyanlar için geçerlidir; çünkü bizim için gerçek olan, Mesih İsa'nın şahsıdır. Aziz Andreas, diğer havari ile birlikte Yüce Öğretmen'in davetini kabul etti: "Gelin ve görün" ve "O gün, O'nunla kaldılar"(Yuhanna 1,39) ayetleri bize Hristiyanlık yaşantısının kişisel bir tecrübe olduğunu, bizi seven, bizi kurtarmak isteyen ve bizi değiştiren O'nunla bir buluşma olduğunu açıkça gösteriyor. Hristiyanlık mesajının ilanı da sadece Mesih'e aşık insanlar sayesinde yayılıyor, sevilmiş olmanın ve kurtarılmış olmanın neşesini başkasına iletmeden yapamıyorlar. Bir kere daha, Aziz Havari Andreas'ın aydınlatıcı örneğine bakalım. O, İsa'yı oturduğu yere kadar izleyip,

O'nunla iletişime geçtikten sonra "İlk olarak kardeşi Simon'a rastladı ve ona: "Mesih'i bulduk" dedi ve onu İsa'ya götürdü" (Yuhanna 1,40-42). Nitekim Hristiyanlar arasındaki diyalog böylesi bir kişisel buluşma mantığına dayanır.

Bu nedenle, Katolikler ve Ortodokslar arasındaki birleşme yolculuğunun, değerli seleflerimiz Ekümenik Patrik Athenagoras Hazretleri ve Papa 6. Pavlus Hazretleri tarafından 50 yıl önce Yerusolim'de Rab Mesih İsa'nın ölüp dirildiği şehirde bir araya gelmeleri gibi, muhterem zatınızın ve şahsımın kısa zaman önce bir araya gelerek anmak istediği bir buluşma ile başlaması tesadüf değildir.

Bizi mutlu eden bir tesadüf de, benim bu ziyaretimin, tüm Hristiyanların birliği için yazılmış olan II. Vatikan Ekümenik Konsili Kararnamesi *Unitatis Redintegratio*'nun yayınlanmasının 50. yılı kutlamasından birkaç gün sonra gerçekleşmiş olmasıdır. Temel taşı olan bu belgeyle Katolikler ve diğer kilise ve cemaatlerden kardeşlerin birliği için yeni bir yol açılmış oldu.

Özellikle bu kararname ile Katolik Kilisesi, Ortodoks kiliselerinin "gerçek sakramenlere sahip ve her şeyden önce havarisel zincirleme (ardıllık), Ruhbanlık ve Efkariya gizemlerinin gücüyle bizimle çok yakın bağlarla birlik içinde kaldıklarını" kabul eder (Madde No 15). Buna bağlı olarak, Hristiyan geleneğini sadakatle korumak ve doğu-batı Hristiyanları arasındaki barışı gerçekleştirmek üzere, Doğu Kiliseleri'nin olağanüstü zengin mirasını, yalnızca liturjik ve ruhsal gelenek açısından değil, bu kiliselerin hayatını düzenleyen kutsal babalar ve konseyler tarafından onaylanmış kanonik disiplinleri desteklemenin ve korumanın da büyük önem taşıdığını onaylamaktadır (Madde 15-16).

Tam bir birliğin kurulması için karşılıklı ve en temel prensibin saygı olduğunu tekrar vurgulamak benim için önemlidir. Bu, ne birinin diğerinin yönetimi altına girmesi, ne de asimile olmak demektir. Bu, her şeyden önce Kutsal Ruh aracılığı ile Rab Mesih tarafından gerçekleştirilen Kurtuluş Gizemi'ni bütün dünyaya ifşa etmek üzere Tanrı'nın her bir kiliseye verdiği armağanları kabul etmektir. Arzu ettiğimiz tam bir birliğe varmak için, Katolik Kilisesi'nin, Kutsal yazıların öğretisinin ışığında ve birinci yüzyılın getirdiği tecrübe ile şu anda var olan koşullarda Kilisenin gerekli olan birliğinin nasıl gerçekleşebileceğini aramaya hazır olduğumuz ortak imanı ikrar etmek dışında hiçbir kural getirmeyeceği konusunda her birinizi temin etmek isterim. Katolik Kilisesi'nin arzu ettiği tek şey ve benim Roma Episkoposu olarak isteğim, "sevgi ve merhamet içinde yöneten Kilise"nin, Ortodoks Kiliseleri ile birleşme'dir (komünyon). Bu birlik "bize verilen Kutsal Ruh aracılığı ile kalplerimize dökülen" sevginin meyvesi olacaktır (Romalılar 5,5). Bu kardeşlik sevgisi, bizleri Rab'bin öğrencileri olarak birleştiren ruhsal ve üstün bağın ifadesidir.

Günümüz dünyasında, derin bir biçimde Rab Mesih İsa'nın öğrencisi olarak yaşamak üzere Kiliselerimize müracaatta bulunan sesleri duymamazlıktan gelemeyiz.

Bu seslerin ilki fakirlere aittir. Dünyada yetersiz beslenmeden dolayı acı çeken fazlasıyla kadın ve

erkek, artmakta olan işsizlik, işsiz gençlerin oranlarının yüksekliği, sosyal dışlanmanın artışı bulunmaktadır. Bu sebepler, suç eylemlerini ortaya çıkarır ve terörist gruplara bile katılıma götürebilir. Bu kardeşlerimizin yükselen seslerine kayıtsız kalamayız. Onlar bizden sadece içinde buldukları birçok durumda maddi yardımda bulunmamızı istemiyorlar, onlara her şeyden önce kendi hikâyelerinin öncüleri olarak geri dönebilmeleri ve gerekli ruhsal gücü yeniden kazanabilmeleri için insanlık onurlarını savunmalarına yardım edelim. Bizden ayrıca, İncil'in ışığında fakirliğe sebep olan yapılara karşı savaşmamızı istiyorlar: eşitsizlik, kendilerine layık olan bir işin olmaması, toplaksızlık ve evsizlik, sosyal hukuk ve çalışma hukukunun çiğnenmesi gibi. Hıristiyanlar olarak bugün üstünlüğe sahip gibi görünen bu aldırıışsızlığın küreselleşmesini birlikte yenmeye ve sevgi ile dayanışma üzerine kurulmuş olan yeni bir medeniyet inşa etmeye çağrıldık.

Güçlü bir şekilde bağırın ikinci bir ses ise, dünyanın birçok yerindeki çatışmaların kurbanlarına aittir. Bu sesi buradan çok iyi duyuyoruz, çünkü yakınımızdaki bazı halklar çok vahşi ve insanlık dışı bir savaşa maruz kaldılar. İnsanlıkdışı kurbanlar olarak Nijerya'nın Kano şehrinde camide dua ederken vahşi bir saldırıya uğrayan Müslümanların derin acısını göz önüne getiriyorum. Bir halkın barışını yıkmak, özellikle fakir ve savunmasız insanlara karşı her türdeki şiddeti kullanmak ve buna izin vermek, Tanrı'ya karşı çok büyük bir günahdır. Çünkü insandaki Tanrı suretine saygı göstermemek anlamına gelir. Bu çatışmalardaki kurbanların sesi Katolikler ve Ortodokslar arasındaki birlik ve birleşme yolunda ilerlememiz için bizi sürüklüyor. Bunun dışında, eğer bizim aramızda hâlâ rekabet ve karşıtlık varsa, nasıl inanılabilir bir şekilde Mesih'ten gelen Müjde'yi ilan edebiliriz (bkz. VI. Pavlus'un Havarisel Teşvik Mektubu *Evangelii Nuntiandi*, Madde 77).

Bize seslenen üçüncü ses, gençlere aittir. Bugün maalesef, birçok genç umutsuzluk içinde güvensizliğe yenik düşmüş ve teslim olmuş durumdadır. Ayrıca birçok genç şu anda baskın olan kültürden etkilenmiş durumda, yalnızca maddi varlıklara sahip olarak ve anlık hislerle mutluluğu arıyor hale geldi. Biz onlara gerçek insanlığın değerini aktaramazsak, yeni nesiller İncil'den ve Kilise'nin bin yıllık tecrübesinden kaynaklanan gerçek hikmeti edinemez ve umudu canlı tutamazlar. Gerçekten bu gençler – Taizé Cemaatinin organize ettiği uluslararası toplantılarda biraraya gelen çok sayıdaki genç Ortodoks, Katolik ve Protestanı düşünüyorum – onlar hakiki birliğe doğru adım atma konusunda bizi ilerlemeye teşvik ediyorlar. Çünkü hâlâ bizi ayırmakta olan farklılıkların anlamını bilmiyor değiller, ötesini görmeyi biliyorlar ve bizi birleştirmekte olan temel olguyu kabul edebiliyorlar. Ki bu da fazlasıyla Kutsallık'tır.

Değerli Kardeş, Çok değerli Kardeş, zaten tam birliğe doğru bir yoldayız ve zaten henüz kısmi de olsa gerçek birliğin anlamlı imgelerini yaşayabiliyoruz. Bu bizi, yolumuzu izlemekte teselli ediyor ve destekliyor. Bu yol boyunca, gelenek tarafından Konstantinopolis ve Roma Kiliselerinin kurucuları kabul edilen Havari Andreas ve kardeşi Havari Petrus'un şefaati ile desteklendiğimizden eminiz. Tanrı'ya tam bir birlik gibi büyük bir lütuf için ve bunu hayatlarımızda kabul edebilmek için yalvaralım. Birbirimiz için dua etmeyi de unutmayalım.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana